

Valoa loppuvuodelle

”Tulkoon valo”, näin alkoi Jumalan luomistyö. Valo toi järjestyksen maailmaan ja teki elämän mahdolliseksi. Alun perin valoisaan maailmaan on kuitenkin kasautunut asioita, jotka varjostavat elämää. Pimeys on läsnä niin kansakuntien historiassa kuin yksittäisen ihmisen arjessa. Tämänkin joulun aikaan - jouluvalojen ja kynttilöiden loisteessa – moni joutui elämänsä vaikeuksien keskellä ja huolien painamana kysymään, missä valo viipyy. Milloin valo nousee taivaalle?

Odotettu oli sekin tähti, joka johdatti itämaan tietäjät Jeesuksen luo kumartamaan profetioissa ennustettua uutta kuningasta. Tähti oli yhtäältä merkki, syntymätähti ja toisaalta tiennäyttävä. Tietäjät luottivat merkkiin. He eivät kyselleet ja kyseenalaistaneet vaan jättäytyivät johdatettaviksi.

Matteuksen evankeliumi on ainoa evankeliumi, jossa Betlehemin tähti mainitaan. Siinäkin tähdestä kuitenkin puhutaan niukasti, eikä koko Jeesuksen syntymästä kerrota paljonkaan. Tällä vaatimattomalla kuvauksella Matteus kertoo meille, että Jeesuksen syntymä tapahtui huomaamatta. Siispä: Hänen on määrä pelastaa kansansa, mutta Marian ja Joosefin lisäksi kukaan Israelissa ei tunnu huomanneen, että juutalaisten kuningas, Messias Daavidin suvusta, on syntynyt. Ne jotka tämän ymmärtävät, ovat vierasmaalaisia ja pakanoita, ”idän tietäjiä”.

Tietäjät olivat vieraiden kansojen edustajia. Tämä osoittaa, että Kristus on valo kaikille maailman kansoille. Loppiainen muistuttaa kirkon lähetystehtävästä. Joulun sanoma kuuluu kaikille. Meitä muistutetaan liikkeelle lähtemisestä, tähden seuraamisesta, mutta myös siitä, että Kristus syntyi kaikkien Vapahtajaksi.

Betlehemin tähti on siten Kristus itse. Syntyessään Betlehemissä hän on noussut Valoksi kaikille kansoille. Tällä tavalla Kristus on kanssamme ”maailman loppuun asti” antaen meille iloa ja tuoden valoa elämämme poluille.

Kirjoittaja on Timo Lavoila, pastori, Heinolan seurakunta